

Novela trestních norem a organizovaná kriminalita

Alexander NETT

1. Vymezení pojmu

K otázce vymezení pojmu organizovaná kriminalita existuje v odborné literatuře rozdílný přístup. Není však cílem tohoto článku se blíže tímto zabývat. Proto se přikláním k následujícímu pojetí organizované kriminality¹.

Organizovaná kriminalita představuje ty druhy skupinové úmyslné činnosti, které se vyznačují vysokým stupněm organizovanosti založené na koncepčnosti, soustavnosti, hierarchicky uspořádané dělbě práce, propojení oblastí zájmu, značném finančním a technickém vybavení, dokonalých informačních systémech a mezinárodním spojení. Cílem této činnosti je dosažení maximálních zisků. Charakteristickým znakem organizované kriminality je snaha po pronikání do oficiálních struktur. Cílem je zajistit a udržet zisky, zaručit bezpečnost pro svoji činnost a beztrestnost členům organizace. Organizovaná kriminalita se dále vyznačuje schopností přelévát zisky do atraktivních oborů.

Organizovaná kriminalita nepředstavuje přesně ohraničenou oblast trestné činnosti. Je tedy druhem kriminality. Realizuje se v různých oblastech a má schopnost se přizpůsobovat měnícím se společenským podmínkám a operovat v širokém spektru společenských vztahů. Organizace vnitřních vztahů představuje značně koherentní systém, kdy jeho jednotlivé prvky mají přesně vymezený účel. Řídící sféra provádí koncepční a koordinační činnost a zpravidla se neúčastní páchání činnosti, kterou lze z hlediska trestněprávního označit za trestnou. Vedle toho existuje složka výkonná, která se zaměřuje, resp. specializuje na provádění trestné činnosti z níž vzniká profit (prostituce, obchod s drogami).

Vzhledem k rizikosti prováděné činnosti je nezbytné zabezpečit její ochranu, a to jednak před státní mocí, ale v i rámci zločinecké konkurence. Za tím účelem se vytvářejí speciální skupiny, které tuto ochranu zajišťují s využitím jakýchkoliv prostředků (vydírání, vraždy, únosy atd.).

¹K organizované zločinnosti, Institut pro kriminologii a sociální prevenci, Praha, únor 1993

Pro organizovanou kriminalitu je typická vnitřní hierarchizace a princip osobní odpovědnosti. Členství v gangu je neodvolatelné. Na druhé straně poskytuje zpravidla také určité výhody i rodině člena gangu.

Vnitřní vztahy organizace byly již zpravidla probádány a principy, na nichž struktury fungují, jsou již poznány.

Zásadní problém, jehož poznání je základem pro další úvahy o opatřeních proti organizované kriminalitě představují vnější vztahy. Tedy vztahy organizovaného zločinu a oficiálních mocenských struktur.

Cílem těchto vztahů je především:

- a) získání podpory při páchání trestné činnosti za účelem dosažení a udržení zisku,
- b) zajištění ochrany vlastní činnosti a členů gangu,
- c) zabezpečení stability k úspěšnému vedení konkurenčního hoje v rámci podsvětí,
- d) získání podílu na rozhodovací činnosti oficiálních mocenských struktur.

Prostředky k dosažení těchto cílů lze rozdělit na mírné a brutální. Způsob a pořadí jejich použitelnosti závisí na konkrétní situaci. Je možno konstatovat, že převládají mírnější nad brutálními. Mírné prostředky představují formu realizace vnějších vztahů zpravidla pomocí peněz. Jedná se o různé formy podplácení a očekávání protislužeb (získání různých státních zakázek či krycích obchodů apod.). Brutálnější prostředky se využívají zpravidla vůči osobám, jež nejsou ochotny podmínky spolupráce akceptovat a mohou svojí činností v oficiálních mocenských strukturách ohrozit buď členy gangu nebo jejich činnosti. Brutálnější prostředky se tedy využívají především za situace, kdy se určitá struktura cítí důvodně ohrožena.

Vnější vztahy však nejsou pouhou jednosměrnou ulicí. Jedná se o interakci. To může vést i k personální unii světa zločinu a státní moci. Takové spojení může mít velmi negativní důsledky pro vývoj společenských vztahů, a proto je nezbytné prozkoumat příčiny vedoucí ke vzniku této situace. Na základě poznání těchto příčin formulovat metody a prostředky umožňující kontrolu činnosti organizované kriminality a zabránit procesu prorůstání světa zločinu s oficiálními strukturami.

Právo má v tomto směru nezastupitelnou funkci. Jeho význam ovšem nelze na druhé straně přeceňovat. Funkční systém ochrany společnosti před organizovanou kriminalitou musí zahrnovat právní i mimoprávní prvky vzájemně organicky propojené.

2. Oblasti organizované kriminality

Pro organizovaný zločin je charakteristická jeho flexibilita pokud se týká oblastí jeho působení. Vzniká a rozvíjí se pouze v činnostech s velkou mírou zisku a možnostech jeho reinvestování buď do stejné či obdobné činnosti ziskově výhodné, popř. za podmínek, kdy tu existují reálné možnosti legalizace zisku.

Jedná se především o následující oblasti:

- a) pašování a distribuce drog,
- b) mezinárodní obchod se zbraněmi,
- c) ilegální zprostředkování práce,
- d) majetkovou kriminalitu zaměřenou na krádeže a padělání uměleckých a sběratelských předmětů, krádeže aut, velké krádeže v obchodech na železnicích a v kamionové dopravě, překupnictví atd.,
- e) hospodářská a finanční kriminalita, zejména praní špinavých peněz, daňové, úvěrové, pojišťovací, směnečné podvody, činnost fiktivních firem, podvody při získávání subvencí, delikty proti hospodářské soutěži a porušující hospodářskou věrnost, insolventní delikty, padělání dokumentů, peněz a šeků,
- f) počítačová kriminalita,
- g) raketin (vybírání poplatků za ochranu),
- h) obchod s bílým masem,
- i) hazardní hry.

Proto se organizovaná kriminalita zaměřuje na podplácení a korupci, kompromitování a diskreditaci, tichou likvidaci (změna osohy ve funkci), pronikání do orgánů ochrany práva, falzifikace důkazů, ovlivňování průběhu trestního řízení (organizování útěku, vražd svědků apod.)

3. Společenské podmínky vzniku a rozvoje organizované kriminality

Organizovanou kriminalitu je nutno chápat jako jakékoliv jiné lidské jednání. Její vznik a rozvoj souvisí s objektivními a subjektivními předpoklady vývoje společnosti. I organizovaná kriminalita je společenský jev, který vznikl a je podmíněn určitým typem rozvoje vztahů ve společnosti.

Mezi objektivní faktory patří:

- politický systém, praktická politická činnost státu vůči občanům i na poli mezinárodním,
- ekonomika a ekonomická situace,

- věda a technika, životní prostředí,
- sociální skladba obyvatelstva, životní úroveň,
- rodina, škola, vzdělání, styl života,
- kultura, tradice, morálka, hodnotový systém,
- účast veřejnosti na správě věcí veřejných,
- systém a úroveň činnosti státních orgánů a orgánů ochrany práva.

Mezi subjektivní faktory řadíme:

- psychosomatické předpoklady osoby,
- vlastnosti získané výchovou.

Analýza těchto faktorů v podmínkách naší republiky může významným způsobem přispět k poznání vzniku organizované kriminality u nás. Dosavadní poznatky jsou však spíše sporadické. Proto mají v tomto směru nezastupitelnou funkci poznatky získané policií a orgány činnými v trestním řízení. Soustavnou pozornost této problematice pak věnuje i odborné pracoviště, Institut pro kriminologii a sociální prevenci.

4. Opatření proti organizované kriminalitě

Při úvahách o možných opatřeních v boji s organizovanou kriminalitou je nezbytné zdůraznit, že tato má nadnárodní charakter a stále více zřetelnou tendenci k úzké profesionalizaci.

V mezinárodním měřítku se jedná především:

- o všestrannou výměnu informací (propojení policejních systémů),
- spolupráci při profesionalizaci policie a orgánů ochrany práva,
- o technickou spolupráci,
- o koordinaci při pátrání po osobách a věcech,
- o koordinaci při přijetí právních a mimoprávních opatření,
- o spolupráci při provádění kontroly peněžních prostředků,
- o spolupráci při provádění hraničních kontrol,
- o ochranu členů orgánů ochrany práva,
- a další.

Ve vnitrostátním měřítku se jedná zejména:

- o profesionalizaci členů policie (materiální a organizační vybavení),
- zkvalitnění týmové práce,
- vytvoření kvalitních informačních systémů,
- využití informací získaných z provádění kontroly hěžné kriminality,
- pronikání do struktur organizované kriminality za účelem získání informací, narušení či zničení organizace,

- o spolupráci s peněžními ústavami,
- o spolupráci s hromadnými sdělovacími prostředky,
- legislativní opatření (majetkové tresty, postižení majetku získaného trestnou činností),
- kriminologické výzkumy,
- využití kriminalistiky (jednotlivých metod a formulace metodiky vyšetřování organizované trestné činnosti),
- mezinárodní spolupráci v hoji s organizovaným zločinem.

5. Několik poznámek o stavu organizované kriminality u nás

Organizovaná kriminalita není v současné době ve statistikách samostatně definována a sledována. Spektrum organizované kriminality je značně široké. Jedná se o označovanou jako organizovanou kriminalitu lze kvalifikovat podle nejrůznějších trestněprávních ustanovení od krádeže, vraždy až po úplatkářství.

Je nepochybné, že organizovaná kriminalita u nás již dnes představuje závažné kriminálněpolitické nebezpečí.

Změny hospodářského systému státu založené na transformaci vlastnických vztahů mají za následek vznik nestabilizovaných a poměrně málo chráněných ekonomických struktur. Dosud neexistují žádné zkušenosti finančních orgánů, finančních institucí státu i policie v boji s organizovanou kriminalitou. Rovněž tak samotní podnikatelé nemají dostatek zkušeností, jak čelit například racketingu či podobným nátlakovým metodám. Situace se dále komplikuje i tím, že zaostává materiální vybavení orgánů ochrany práva.

Pro určité druhy organizované kriminality jsou velmi výhodné současné legislativní nedostatky. Organizovaný zločin dokáže velmi dobře využít tzv. „šedých zón“, tedy oblastí života na rozhraní legality a ilegality.

Je třeba zdůraznit, že v současné době je výsledků v boji s organizovanou kriminalitou dosahováno především pomocí represivních metod. Jejich použití předpokládá ovšem zásahy do občanských práv a svobod. Obsahují i určité riziko možného zneužití ze strany orgánů ochrany práva.

6. Trestněprávní aspekty organizované kriminality

Z hlediska trestněprávního je možno organizovanou kriminalitu chápat především jako formy účastenství ve smyslu ust. § 10 odst. 1 písm. a tr. z. Organizátorství je též obecně přitěžující okolností ve smyslu ust. § 34 písm. g postihující pachatele, který spáchal trestný čin jako organizátor, jako člen organizované skupiny nebo člen spolčení. Rovněž je kvalifikačním znakem v případě kvalifikované skutkové podstaty

jak je tomu např. u trestného činu nedovolená výroba a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle ust. § 187 odst. 2 písm. a tr. z., kdy trestem odnětí svobody na dvě léta až deset let bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odst. 1 jako člen organizované skupiny nebo ve větším rozsahu.

Z podaného je zřejmé, že trestněprávní aspekty organizované kriminality nejsou uspokojivě řešeny. Trestní zákon totiž nepostihuje takové činnosti jako je zakládání, podpora či účast ve zločinecké organizaci. Tato jednání by měla být trestná bez dalšího.

Jak bylo výše uvedeno lze jednání zařazené pod pojem organizovaná kriminalita postihnout podle nejrůznějších trestněprávních ustanovení.

Zákonem č. 557/1991 Sb. došlo k doplnění ust. § 251 trestního zákona o § 251a, který postihuje další formy podílnictví (účastenství v širším smyslu). Jedná se o skutkovou podstatu, jejíž cílem je postihnout jednání označovaná jako praní špinavých peněz. Záměrem je vytvořit předpoklady pro „tvrdší“ postih osob, které svým jednáním přispívají k legalizaci věcí získaných z obchodu s omamnými látkami nebo jiného zvlášť závažného trestného činu.

Podle odstavce prvního je možno postihnout osobu, která jinému umožní zastřít původ věci nebo zjištění původu věci získané trestnou činností. Takové jednání je postíženo trestem odnětí svobody až na dvě léta nebo peněžitým trestem.

Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,

- a) spáchá-li čin uvedený v odst. 1 výdělečně nebo jako člen organizované skupiny, nebo
- b) získá-li takovým činem značný prospěch.

Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odst. 1 ve vztahu k věcem, pocházejícím z obchodu s omamnými nebo psychotropními látkami, nebo z jiného zvlášť závažného trestného činu.

Z uvedených skutečností tedy vyplývá, že platný trestní zákon dovoluje postih praní špinavých peněz prostřednictvím ust. § 251a za situace, kdy se tohoto jednání dopouští osoba rozdílná od pachatele trestného činu, kterým byla věc získána. Novelou trestního zákona provedenou zákonem č. 290/1993 Sb. došlo v ust. § 251a odst. 2 písm. a k vypuštění slova „výdělečně nebo“.

Dosud však nebyly uspokojivě vyřešeny otázky postpenitenciární péče. Zákon o ochranném dohledu byl zrušen a dosud nebyla na tomto úseku přijata nová právní úprava.

Neexistuje tu tedy právní norma řešící otázku metod, forem a prostředků postpenitenciárního působení. Tento fakt nepříznivě ovlivňuje nejen samotné chování osob vracejících se z výkonu trestu, ale neumožňuje též získávat informace o dalším životě těchto osob. Je zde předpoklad, že by se mohly v budoucnu dopustit trestné činnosti, obnovit dřívější kontakty, využít zkušeností atd.

7. Trestněprocesní aspekty

Novelou trestního řádu provedenou zákonem č. 292/1993 Sb., kterým se doplňuje zákon č. 141/1961 Sb., zákon č. 21/1992 Sb. o bankách a zák. č. 335/1991 Sb. o soudech a soudcích došlo k rozšíření možností poskytování informací krytých povinnou zákonnou mlčenlivostí i na údaje získané v rámci daňového řízení.

Do novelizace právní úprava obsažená v ust. § 8 odst. 2 tr. ř. umožňovala vyžadovat údaje, které jsou předmětem bankovního tajemství až po zahájení trestního stíhání. V přípravném řízení mohl tyto údaje vyžadovat prokurátor a vyšetřovatel. Vyhledávací orgán pouze se souhlasem prokurátora. V řízení před soudem byl oprávněn takové údaje vyžadovat předseda senátu.

Podle novely lze ve smyslu ust. § 8 odst. 2 údaje, které jsou jinak předmětem bankovního tajemství a v řízení o trestném činu krácení daně nebo jiném obdobném činu i údaje získané v daňovém řízení, smí v přípravném řízení požadovat se souhlasem soudce státní zástupce.

V řízení před soudem může takové údaje požadovat předseda senátu.

Z podaného je patrné, že novela trestního řádu nepřinesla tak dlouho proklamovaná pravidla pro prolomení bankovního tajemství popř. též údajů, získaných v rámci daňového řízení již před zahájením trestního stíhání.

Oproti dosavadní úpravě došlo ke „zprůsňení podmínek“ pro vyžadování údajů krytých bankovním či daňovým tajemstvím. Vyžádání se vždy váže na souhlas nezávislého orgánu, jímž je buď soudce pro stádium přípravného řízení nebo předseda senátu v řízení před soudem.

Novela přinesla ochranu svědků. Podle ust. § 55 odst. 2 tr. ř. hrozí-li svědku nebo osobě jemu blízké v souvislosti s podáním svědeckví zjevně újma na zdraví nebo jiné vážné nebezpečí. Jméno a příjmení svědka a jeho další osobní údaje se do protokolu nezapisují, ale vedou se odděleně od trestního spisu a mohou se s nimi seznamovat jen orgány činné v trestním řízení. Svědek se poučí o právu podepsat protokol o výslechu smyšleným jménem, pod kterým je pak veden. Pominou-li důvody pro oddělené vedení osobních údajů svědka, připojí se tyto údaje k trestnímu spisu.

V případě domáhá-li se svědek této ochrany a vyšetřovatel se domnívá, že zde neexistují důvody pro takový postup, je řešení obsaženo v ust. § 101a tr. ř. Neshledá-li vyšetřovatel důvody k sepsání protokolu o výslechu svědka způsobem uvedeným v ust. § 55 odst. 2 tr. ř., ačkoliv se jich svědek domáhá a uvádí konkrétní skutečnosti, které pro takový způsob sepsání protokolu svědčí, pak vyšetřovatel předloží věc státnímu zástupci, aby přezkoumal postup vyšetřovatele.

Hrozí-li nebezpečí z prodlení, je svědek dle svého požadavku vyslechnut. S protokolem se nakládá tak, aby totožnost svědka zůstala utajena. Následuje opatření

státního zástupce, který věc posoudí.

8. Náměty na řešení problému

Z podaného je zřejmé, že problematika kontroly organizované trestné činnosti je řešena především prostřednictvím trestního zákona a trestního řádu. De lege lata neexistuje samostatná právní norma, která by se problematikou organizované kriminality zabývala.

Je stávající právní úprava pro postih organizované kriminality dostačující či nikoliv? Na tyto otázky se pokusím dát odpověď.

V SRN byl v roce 1992 po dlouhé přípravě přijat zákon o boji proti ilegálnímu obchodu s drogami a jiným formám organizované kriminality (Org KG) ze dne 15. července 1992. Tento zákon řeší problematiku organizované kriminality z hlediska hmotněprávního i procesního.

V oblasti hmotněprávní jde především:

- o rozšíření použití majetkových trestů,
- postihů praní špinavých peněz pomocí samostatné skutkové podstaty s názvem „Geldwäsche“,
- postihů přechování věci získané trestným činem provozované jako živnost a organizovanou skupinou,
- postihů drogových deliktů,
- o dohled (forma postpenitenciární péče).

V oblasti procesní se jedná zejména:

- o ochranu svědků v trestním procesu,
- stanovení zákonných podmínek pro rozšíření použití technických prostředků (síťové pátrání, nasazení odposlechových prostředků, použití utajovaného pátrače),
- právní podmínky přístupu orgánů trestního řízení do informačních systémů vedených o osobách za účelem provedení pátrání po pachateli (nařízení o předání dat povinné organizaci může vydat pouze soudce, přičemž o tomto rozhodnutí se informuje pracoviště, které je pověřeno kontrolou předpisů o ochraně dat u všech institucí).
- právní podmínky pro zhotovení fotografií, obrazových záznamů, odposlech telefonů a telekomunikačních záznamů, a to v rámci prováděného pátrání bez vědomí dotčených osob,
- právní podmínky použití pátračů (ty je možno použít při vyšetřování drogových deliktů, obchodu se zbraněmi, padělání peněz a cenin, trestných činů proti obraně státu), (použití pátračů je možné pouze se souhlasem státního zástupce, pátrači mají změněnou identitu a pod legendou vystupují i po ukončení vyšetřování, nasazení pátrače proti konkrétnímu obviněnému či k jeho přístupu do bytu je nutný souhlas soudce),

- zajištění věci či peněžité částky za účelem jejího propadnutí, zabránění či uložení peněžitého trestu,
- sledování osob a dopravních prostředků je možno provádět pouze se souhlasem soudce, v případě nebezpečí z prodlení je k tomu též oprávněn státní zástupce.

Za znínku též stojí využití možností, jež skýtá samostatné trestněprávní ustanovení postihující jako trestný čin „zakládání zločineckých organizací“, účast na jejich činnosti či jejich podpora.

Újalo se též využívání tzv. korunních svědků. Státní zástupce uzavře dohodu s určitou osobou, která je zpravidla spolupachatelem, že od jejího stíhání upustí, popř. bude požadovat mírnější trest, jestliže tato osoba podá usvědčující svědectví proti spolupachatelům.

Z uvedeného je patrné, že i když je civilizovaná společnost v boji s organizovaným zločinem poněkud v nevýhodě, neboť nemůže používat stejné prostředky (teror, vydírání, vraždy), přeci prostřednictvím určitých metod pro něž je stanoven zákonný postup se může účinně bránit.

Právě zákonnost postupu je tu garancí spravedlivého procesu a dodržení zásady prezumpce nevinny.

Výše uvedený zákon je v mnohém inspirativní i pro legislativní řešení organizované kriminality u nás, byť se domnívám, že tu nejsou důvody pro legislativní řešení problematiky organizovaného zločinu samostatným zákonem.

9. Úvahy de lege ferenda

Přikláním se k legislativnímu řešení prostřednictvím novelizace trestního zákona a trestního řádu, neboť dále formulovaná doporučení i věcný charakter problematiky se bezprostředně dotýká trestního zákona a trestního řádu. Proto se domnívám, že přijetí samostatného zákona by nebylo vhodné.

9.1. Oblast trestněprávní

V trestním zákoně doporučuji formulovat samostatnou skutkovou podstatu s názvem „zakládání zločineckých organizací“, v níž by bylo postiženo nejen zakládání těchto organizací, ale též jednotlivé formy účasti na činnosti těchto organizací, a to bez dalšího. Tedy již samotné členství či činnosti směřující k dosažení cíle této organizace by byly trestné.

Navrhuji přijmout právní úpravu na úseku postpenitenciární péče, která by stanovila rozsah prostředků a jejich institucionální zabezpečení za účelem získání kontroly nad způsobem života osob vracejících se z výkonu trestu odnětí svobody.

9.2. Oblast trestněprocesní

Trestní řád navrhuji doplnit v následujících směrech:

- a) zabezpečit prolomení bankovního tajemství či daňového tajemství tak, aby tyto údaje bylo možno vyžadovat ještě před zahájením trestního stíhání, v zájmu jejich ochrany pak vázat toto prolomení na souhlas nezávislého orgánu, jímž je soud, (souhlas soudu představuje nepochybně garanci zákonnosti takového postupu),
- b) formulovat právní podmínky přípustnosti použití dalších technických prostředků (sledování, odposlechy),
- c) formulovat právní podmínky přípustnosti podávání informací orgánům činným v trestním řízení (možnost vstupu těchto orgánů do státních i soukromých informačních systémů),
- d) formulovat právní podmínky přípustnosti pořizování obrazových a zvukových záznamů bez vědomí dotčených osob,
- e) formulovat právní podmínky přípustnosti nasazení utajeného pracovníka policie do struktury organizovaného zločinu,
- f) formulovat právní podmínky přípustnosti sledování osob a dopravních prostředků,
- g) formulovat právní podmínky provedení rekognice se zabezpečením osoby, jež provádí poznání pachatele (skrytá rekognice),
- h) formulovat právní podmínky přípustnosti využití korunních svědků v trestním řízení (dohoda o beztrestnosti apod.)

Všechny výše uvedené činnosti by měly mít charakter trestněprocesního úkonu, k jehož provedení by byl nezbytný souhlas soudu, v případě nebezpečí z prodlení by mohl být dostačující souhlas státního zástupce.

Závěrem je třeba zdůraznit, že bude patrně nezbytné provést i další změny právní úpravy v oblastech jako je bankovníctví či daně a vytvořit kontrolní mechanismy k provádění kontroly činnosti orgánů státní správy a samosprávy a další.

Seznam použité literatury

K organizované zločinnosti, Institut pro kriminologii a sociální prevenci, Praha, únor 1993

Jelínek, J.; Sovák, Z. : *Trestní zákon a trestní řád, zákonný text s poznámkami a judikaturou* Lidne, Praha 1994

Musil, J. : *Organizovaná kriminalita*, Kriminologie, část II. J. Kuchta a kol. MU, Brno, 1993

Nett, A. : *Praní špinavých peněz*, Právnícké sešity č. 18 MU Brno, 1993

* * *

S U M M A R Y

The Criminal Code Amendment and Organized Crime

Organized crime became a serious social problem in the Czech Republic in connection with the recent political changes. The way this issue is dealt with in the field of criminal law can not be regarded as satisfactory. The Criminal Code and Criminal Court Order responded to the problem only marginally and a number of issues still remain untouched.

The Criminal Code does not include a factual basis through which criminal prosecution of the persons founding criminal organizations or taking their part in organized crime by the way of participation or membership would be possible.

As of January 1, 1994, the Criminal Code provided for the protection of witnesses, yet it still fails to respond to the possibility of using a number of means necessary for fighting organized crime, such as using agents, following persons, entering information systems by the bodies conducting criminal prosecution etc.

It is recommended to solve the above mentioned problems not through an Organized Crime Fighting Act, as it is done e.g. in Germany, but through employing all the possibilities given by the Criminal Code and Criminal Court Order.